

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และ รูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่พิมพ์จำหน่ายในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบเนื้อหา และ รูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ปรากฏ กับ เนื้อหาและรูปแบบตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่าง

1. หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันจำนวน 6 รายชื่อ

- 1.1 มติชนรายวัน
- 1.2 แนวหน้า
- 1.3 ไทยรัฐ
- 1.4 ข่าวสด
- 1.5 เดลินิวส์
- 1.6 บ้านเมือง

ผู้วิจัยศึกษาหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนตั้งแต่ฉบับวันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2540 ถึงฉบับวันที่ 15 เมษายน พ.ศ.2540 จำนวนทั้งหมด 299 ฉบับ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 สังกัดกระทรวงศึกษาธิการจำนวน 520 คน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage

sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากการแบ่งเขตการศึกษา 12 เขต และเขตกรุงเทพมหานคร จากนั้นจึงศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา ศึกษาโรงเรียนในแต่ละจังหวัด และศึกษาห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยไม่คำนึงถึงระดับ (มัธยม 1-3) ได้กลุ่มตัวอย่างห้องเรียนละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

1. แบบสำรวจเนื้อหา และรูปแบบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวัน
2. แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหา และรูปแบบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการในด้านเนื้อหาหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 6 รายชื่อ คือ หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน หนังสือพิมพ์แนวหน้า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์ข่าวสด หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ตั้งแต่ฉบับวันที่ 15 มกราคม 2540 ถึง 15 เมษายน 2540 จำนวนทั้งหมด 299 ฉบับ มาตรวจสอบลักษณะความเป็นจริงที่ปรากฏในด้านเนื้อหา การจัดหน้า ตัวอักษร และภาพประกอบ ตามลักษณะที่กำหนดในแบบสำรวจ โดยวิธีการให้คะแนน 1 คะแนน ถ้าน้ำสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นมีลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนดในแบบสำรวจ
2. นำจดหมายขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยผู้วิจัยเดินทางไปส่ง และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง กับส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ถึงโรงเรียนที่นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้เวลา 2 อาทิตย์ ถ้ายังไม่ได้รับคืนจึงโทรศัพท์ย้ำเตือนอีกครั้งหนึ่ง โดยให้กำหนดเวลาอีก 2 อาทิตย์ แล้วจึงรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 520 ฉบับ คิดเป็นหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ เนื้อหาและรูปแบบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมาหาค่าความถี่ และใช้ค่าร้อยละ จากนั้นนำเสนอในรูปของตาราง ประกอบการบรรยาย
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยการหาคะแนนความถี่ แต่ละรายการแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดคะแนนของคำตอบแบบประเมินค่า ซึ่งมีคะแนนระดับความต้องการ 5 ระดับ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย และนำเสนอในรูปของตาราง ประกอบการบรรยาย
3. เปรียบเทียบ เนื้อหาและ รูปแบบการนำเสนอหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน กับความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนำเสนอในรูปของตาราง ประกอบการบรรยาย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ เนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับความต้องการเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวัน และข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบ เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันที่ปรากฏ กับ เนื้อหาและรูปแบบตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลจากการสำรวจเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน

1. เนื้อหาประเภทสารคดีและคอลัมน์

จากการสำรวจเนื้อหาประเภทสารคดีและคอลัมน์ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบันพบว่า ส่วนใหญ่ มีเนื้อหาด้านความรู้ทั่วไป/เกร็ดความรู้มากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อหาด้านชีวิตสัตว์/สัตว์เลี้ยง เนื้อหาด้านภาษาต่างประเทศ เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกาดวาดภาพ/หัตถ์วาดภาพ/ระบายสี ข่าวประชาสัมพันธ์ ลำนำ/กลอน/เพลง ตอบจดหมาย สกู๊ปเยาวชน/กิจกรรมเยาวชน

อันดับต่อมา คือ ประกาด/หัดแต่งเรื่องสั้น-นิทาน-กลอน แนะนำเกมคอมพิวเตอร์ เนื้อหาด้านศิลปะและวัฒนธรรม เนื้อหาด้านจิตวิทยา/แนะแนว แสดงความคิดเห็น/ทัศนะ แนะนำหนังสือ แนะนำเพื่อนใหม่/สมัครสมาชิก เนื้อหาด้านสุขภาพ เนื้อหาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื้อหาด้านเกษตร/พืช ตอบปัญหา เนื้อหาด้านภาษาไทย บทบรรณาธิการ/ทักทาย เนื้อหาด้านงานอดิเรกและประดิษฐ์สิ่งของ เนื้อหาด้านประวัติศาสตร์และประวัตินุศุล เนื้อหาด้านวิชาการ สุภาษิต/คำพังเพย ชุบชิบ เนื้อหาด้านภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้านดนตรี ตามลำดับ และมีเนื้อหาด้านกีฬาแนะนำเสนอน้อยที่สุด

2. เนื้อหาประเภทการ์ตูน

จากการสำรวจเนื้อหาประเภทการ์ตูน ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภทการ์ตูนซ้ำกันมากที่สุด รองลงมาคือการ์ตูนเรื่อง และมีการ์ตูนความรู้แนะนำเสนอน้อยที่สุด

3. เนื้อหาประเภทเกม

จากการสำรวจเนื้อหาประเภทเกม ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภทเกมเสริมภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือเกมทดสอบเขาวงกต เกมเสริมภาษาอังกฤษ เกมเสริมคณิตศาสตร์ เกมเสริมความรู้ทั่วไป ตามลำดับ และมีเกมเสริมวิทยาศาสตร์แนะนำเสนอน้อยที่สุด

4. เนื้อหาประเภทนิทาน

จากการสำรวจเนื้อหาประเภทนิทาน ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า มีการนำเสนออย่างมาก เรียงลำดับจากนิทานบันเทิง อันดับต่อมาคือนิทานที่มีคติสอนใจ ขณะที่ไม่มีนิทานอิงประวัติศาสตร์ และนิทานวิทยาศาสตร์แนะนำเสนอ

5. โฆษณา

จากการสำรวจโฆษณา ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า มีโฆษณาน้อยมาก เรียงลำดับจาก โฆษณาสถาบันการศึกษา อันดับต่อมาคือโฆษณาสินค้า โฆษณาบริการ โฆษณาสมัครงาน และโฆษณาสถาบันวิชาชีพ

6. การจัดหน้า

6.1 เนื้อที่

จากการสำรวจเนื้อที่หน้าสำหรับเด็ก และเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบันพบว่า ส่วนใหญ่มีเนื้อที่หนึ่งหน้ามากที่สุด รองลงมามีเนื้อที่ครึ่งหน้า และมีเนื้อที่สองหน้าน้อยที่สุด

6.2 สีหมึกพิมพ์

จากการสำรวจสีหมึกพิมพ์ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้สีหมึกพิมพ์ขาว-ดำ มากกว่าหมึกพิมพ์สีธรรมชาติ

6.3 ตำแหน่งการวางชื่อหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน

จากการสำรวจ พบว่า ตำแหน่งการวางชื่อหน้าสำหรับเด็ก และเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่วางตำแหน่งชื่อนำตรงกลางมากที่สุด รองลงมาคือวางชิดขวา วางชิดซ้าย วางก่อนซ้าย ตามลำดับ และไม่มีฉบับใดเลยวางตำแหน่งชื่อนำก่อนขวา

6.4 ตำแหน่งการวางชื่อกรอบ

จากการสำรวจตำแหน่งการวางชื่อกรอบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่วางชื่อกรอบไว้ตรงกลางมากที่สุด รองลงมาวางไว้ชิดซ้าย แทรกอยู่ระหว่างเนื้อหา วางไว้ชิดขวา วางไว้ก่อนซ้าย ตามลำดับ และวางชื่อกรอบไว้ก่อนขวาน้อยที่สุด

6.5 ลักษณะของเส้นกรอบ

จากการสำรวจลักษณะของเส้นกรอบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ลักษณะของเส้นกรอบแบบเส้นหนา มากที่สุด รองลงมาใช้เส้นกรอบแบบเส้นบาง เส้นกรอบแบบลวดลาย เส้นกรอบแบบเส้นประ ตามลำดับ และใช้เส้นกรอบแบบเส้นกึ่งน้อยที่สุด

7. ตัวอักษร

7.1 แบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจแบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบอักษรประดิษฐ์มากที่สุด รองลงมาคือแบบอักษรหัวกลม และไม่มีฉับขีด เลย์ใช้แบบอักษรคัดลายมือ แบบอักษรมีเงา แบบอักษรมีเชิง แบบอักษรตัวเขียน และแบบอักษรหัวตัด

7.2 รูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจรูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบกราฟิกประกอบด้วยอักษรมากที่สุด รองลงมาใช้รูปแบบตัวอักษรสีบนพื้นขาว และรูปแบบตัวอักษรขาวบนพื้นสี ตามลำดับ

7.3 ขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ขนาดตัวอักษร 60 พอยท์ มากที่สุด อันดับต่อมาใช้ขนาด 36 พอยท์ ขนาด 150 พอยท์ ขนาด 80 พอยท์ ขนาด 14 พอยท์ ตามลำดับ และใช้ขนาดตัวอักษร 120 พอยท์ น้อยที่สุด

7.4 แบบอักษรชื่อกรอบ

จากการสำรวจแบบอักษรชื่อกรอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบอักษรหัวกลมมากที่สุด รองลงมาใช้แบบอักษรมีเงา แบบอักษรประดิษฐ์ แบบอักษรหัวตัด แบบอักษรมีเชิง แบบอักษรตัวเขียน ตามลำดับ และใช้แบบอักษรคัดลายมือน้อยที่สุด

7.5 รูปแบบของชื่อกรอบ

จากการสำรวจรูปแบบชื่อกรอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบกราฟิกประกอบด้วยอักษรมากที่สุด รองลงมาใช้รูปแบบตัวอักษรสีบนพื้นขาว และรูปแบบตัวอักษรขาวบนพื้นสี ตามลำดับ

7.6 แบบตัวอักษรเนื้อเรื่อง

จากการสำรวจแบบตัวอักษรเนื้อเรื่องหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบตัวธรรมดามากที่สุด รองลงมาคือแบบตัวเขียน แบบตัวหนา ตามลำดับ และใช้แบบตัวเอนน้อยที่สุด

7.7 ขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่อง

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่องหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 12 พอยท์ มากที่สุด รองลงมา มีขนาด 11 พอยท์ ขนาด 10 พอยท์ ขนาด 14 พอยท์ ขนาด 16 พอยท์ ขนาด 9 พอยท์ ขนาด 18 พอยท์ ขนาด 8 พอยท์ ตามลำดับ และมีขนาดใหญ่กว่า 18 พอยท์ น้อยที่สุด

7.8 ขนาดความกว้างของคอลัมน์

จากการสำรวจขนาดความกว้างของคอลัมน์หน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาดความกว้าง 2.5 นิ้วมากที่สุด รองลงมา มีขนาด 1.5 นิ้ว ขนาด 3.5 นิ้ว ขนาด 4.5 นิ้ว ตามลำดับ และมีขนาดความกว้างมากกว่า 4.5 นิ้ว น้อยที่สุด

7.9 ขนาดตัวอักษรคำบรรยายภาพประกอบ

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรคำบรรยายภาพประกอบ หน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 12 พอยท์มากที่สุด รองลงมา มีขนาด 16 พอยท์ ขนาด 14 พอยท์ ขนาด 11 พอยท์ ตามลำดับ และมีขนาด 9 พอยท์ น้อยที่สุด

8. ภาพประกอบ

8.1 ประเภทของภาพประกอบ

จากการสำรวจประเภทของภาพประกอบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่ายมากที่สุด รองลงมา เป็นภาพการ์ตูน และภาพวาด ตามลำดับ

8.2 สีของภาพประกอบ

จากการสำรวจสีของภาพประกอบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ มากที่สุด และเป็นภาพสีตามลำดับ

8.3 ตำแหน่งการวางภาพประกอบ

จากการสำรวจตำแหน่งการวางภาพประกอบหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่วางภาพแบบอิสระมากที่สุด

รองลงมาวางภาพอยู่ด้านบน วางภาพอยู่ด้านขวา วางภาพอยู่ด้านซ้าย วางภาพอยู่ด้านล่าง ตัวอักษรทับภาพ ตามลำดับ และวางภาพอยู่กลางน้อยที่สุด

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ เป็นชาย มีอายุ 13 ปี และส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. เนื้อหาประเภทสารคดีและคอลัมน์

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาด้านความรู้ทั่วไป/เกร็ดความรู้ เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนะนำเกมคอมพิวเตอร์ เนื้อหาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื้อหาด้านกีฬา เนื้อหาด้านภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้านสุขภาพ เนื้อหาด้านภาษาไทย ตอบปัญหา เนื้อหาด้านประวัติศาสตร์และประวัติบุคคล เนื้อหาด้านวิชาการ เนื้อหาด้านชีวิตสัตว์/สัตว์เลี้ยง เนื้อหาด้านภาษาต่างประเทศ เนื้อหาด้านศิลปะและวัฒนธรรม เนื้อหาด้านงานอดิเรก และประติษฐานสิ่งของ และเนื้อหาด้านดนตรี ในระดับมาก

และมีความต้องการ สก๊อปเยาวชน/กิจกรรมเยาวชน ข่าวประชาสัมพันธ์ แนะนำหนังสือ แสดงความคิดเห็น/ทัศนะ แนะนำเพื่อนใหม่/สมัครสมาชิก สุภาษิต/คำพังเพย เนื้อหาด้านจิตวิทยา/แนะแนว ตอบจดหมาย ประกวด/หัดแต่ง เรื่องสั้น-นิทาน-กลอน ประกวดวาดภาพ/หัดวาดภาพ/ระบายสี บทบรรณาธิการ/ทักทาย ลำนำ-กลอน/เพลง ชุบซิบและเนื้อหาด้านเกษตร/พืช ในระดับปานกลาง

3. เนื้อหาประเภทการ์ตูน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาประเภทการ์ตูนความรู้ การ์ตูนขำขัน และการ์ตูนเรื่อง ในระดับมาก

4. เนื้อหาประเภทเกม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาประเภทเกมทดสอบเชาวน์ เกมเสริมความรู้ทั่วไป เกมเสริมวิทยาศาสตร์ เกมเสริมคณิตศาสตร์ เกมเสริมภาษาอังกฤษ และเกมเสริมภาษาไทย ในระดับมาก

5. เนื้อหาประเภทนิทาน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาประเภทนิทานที่มีคติสอนใจ นิทานอิงประวัติศาสตร์ นิทานบันเทิง และนิทานวิทยาศาสตร์ ในระดับมาก

6. โฆษณา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการโฆษณาสถาบันการศึกษา โฆษณาสถาบันเรียนพิเศษ ในระดับมาก และมีความต้องการโฆษณาสินค้า โฆษณาสมัครงาน และโฆษณาบริการ ในระดับปานกลาง

7. การจัดหน้า

7.1 เนื้อที่

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อที่ของหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งหน้า และสองหน้า ในระดับมาก และต้องการจำนวนครึ่งหน้าในระดับปานกลาง

7.2 สีหมึกพิมพ์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการหมึกพิมพ์หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นสีธรรมชาติ ในระดับมาก และต้องการหมึกพิมพ์สีขาว-ดำ ในระดับปานกลาง

7.3 ตำแหน่งการวางชื่อหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการให้วางตำแหน่งชื่อหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนไว้ตรงกลางในระดับมาก และต้องการให้วางชิดซ้าย วางก่อนซ้าย วางชิดขวา และวางก่อนขวา ในระดับปานกลาง

7.4 ตำแหน่งการวางชื่อกรอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการให้วางตำแหน่งชื่อกรอบไว้ตรงกลาง และชิดซ้ายในระดับมาก วางก่อนซ้าย วางก่อนขวา วางชิดขวา ในระดับปานกลาง และวางแทรกอยู่ระหว่างเนื้อหา ในระดับน้อย

7.5 ลักษณะของเส้นกรอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการลักษณะของเส้นกรอบแบบลาดลาย และแบบเส้นคู่ ในระดับมาก แบบเส้นประ แบบเส้นหนา และแบบเส้นบาง ในระดับปานกลาง

8. ตัวอักษร

8.1 แบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการแบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็ก และเยาวชนเป็นแบบคัดลายมือ แบบมีเงา แบบหัวกลม ในระดับมาก ต้องการแบบ ประคิษฐ์ แบบมีเชิง แบบตัวเขียน และแบบหัวตัด ในระดับปานกลาง

8.2 รูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการรูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน เป็นแบบกราฟิกประกอบตัวอักษร แบบตัวอักษรสีบนพื้นขาว และตัวอักษร ขาวบนพื้นสี ในระดับมาก

8.3 ขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนขนาด 80 พอยท์ ขนาด 60 พอยท์ ในระดับมาก ขนาด 120 พอยท์ ขนาด 36 พอยท์ ขนาด 150 พอยท์ ในระดับปานกลาง และต้องขนาด 14 พอยท์ ใน ระดับน้อย

8.4 แบบอักษรชื่อกรอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการอักษรชื่อกรอบแบบคัดลายมือ แบบประคิษฐ์ และแบบมีเงา ในระดับมาก ต้องการแบบมีเชิง แบบหัวกลม แบบ ตัวเขียน และแบบหัวตัด ในระดับปานกลาง

8.5 รูปแบบชื่อกรอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการรูปแบบชื่อกรอบ เป็นแบบ กราฟิกประกอบตัวอักษร ในระดับมาก และต้องการตัวอักษรขาวบนพื้นสี ตัวอักษรสีบนพื้นขาว ในระดับปานกลาง

8.6 แบบตัวอักษรเนื้อเรื่อง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการอักษรเนื้อเรื่องแบบตัวหนา แบบตัวเอน แบบตัวธรรมดา และแบบตัวเขียน ในระดับมาก

8.7 ขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่อง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่องขนาด 14 พอยท์ ขนาด 16 พอยท์ ในระดับมาก ขนาด 18 พอยท์ ขนาด 12 พอยท์ ขนาด 11 พอยท์ ในระดับปานกลาง ขนาดใหญ่กว่า 18 พอยท์ ขนาด 10 พอยท์ ขนาด 9 พอยท์ และขนาด 8 พอยท์ ในระดับน้อย

8.8 ขนาดความกว้างของคอลัมน์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการความกว้างของคอลัมน์ขนาด 2.5 นิ้ว ขนาด 3.5 นิ้ว ในระดับมาก ขนาด 1.5 นิ้ว ขนาด 4.5 นิ้ว ในระดับปานกลาง และขนาดกว้างกว่า 4.5 นิ้ว ในระดับน้อย

8.9 ขนาดตัวอักษรคำบรรยายภาพประกอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการตัวอักษรคำบรรยายภาพประกอบขนาด 14 พอยท์ ขนาด 16 พอยท์ ขนาด 12 พอยท์ ในระดับมาก ขนาด 11 พอยท์ ในระดับปานกลาง และขนาด 9 พอยท์ ในระดับน้อย

9. ภาพประกอบ

9.1 ประเภทของภาพประกอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการประเภทของภาพประกอบเป็นภาพถ่าย ภาพการ์ตูน และภาพวาด ในระดับมาก

9.2 สีของภาพประกอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการภาพประกอบเป็นภาพสีในระดับมาก และต้องการภาพขาว-ดำ ในระดับปานกลาง

9.3 ตำแหน่งการวางภาพประกอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการให้วางภาพประกอบในตำแหน่งภาพอยู่ด้านบน ภาพอยู่ด้านซ้าย ตัวอักษรทับภาพ และภาพอยู่ด้านขวา ในระดับมาก ต้องการภาพอยู่ด้านล่าง วางแบบอิสระ ในระดับปานกลาง และวางภาพอยู่กลางพื้นที่ ในระดับน้อย

3. ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบ เนื้อหาและ รูปแบบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน กับ เนื้อหาและ รูปแบบตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. เนื้อหาประเภทสารคดีและคอลัมน์

จากการสำรวจหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเนื้อหาด้านความรู้ทั่วไป/เกร็ดความรู้ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมา มีเนื้อหาด้านชีวิตสัตว์/สัตว์เลี้ยง เนื้อหาด้านภาษาต่างประเทศ และเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมากเช่นกัน

นอกจากนี้จากการสอบถามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ยังพบว่าส่วนใหญ่มีความต้องการเนื้อหาเกมคอมพิวเตอร์ เนื้อหาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื้อหาด้านกีฬา เนื้อหาด้านภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้านสุขภาพ เนื้อหาด้านภาษาไทย ตอบปัญหา เนื้อหาด้านประวัติศาสตร์และประวัตินุคคล เนื้อหาด้านวิชาการ เนื้อหาด้านศิลปะวัฒนธรรม เนื้อหาด้านงานอดิเรกและประดิษฐ์สิ่งของ เนื้อหาด้านดนตรี ในระดับมาก ขณะที่หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนมีเนื้อหาด้านดังกล่าวนำเสนอไม่มากนัก โดยเฉพาะเนื้อหาด้านภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้านดนตรี และเนื้อหาด้านกีฬา พบว่ามีนำเสนอให้น้อยที่สุด

2. เนื้อหาประเภทการ์ตูน

จากการสำรวจหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภทการ์ตูนขำขันนำเสนอมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก ส่วนการ์ตูนเรื่อง และการ์ตูนความรู้ มีนำเสนอไม่มากนัก ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก

3. เนื้อหาประเภทเกม

จากการสำรวจหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภทเกมเสริมภาษาไทย เกมทดสอบเขาวงกต และเกมเสริมภาษาอังกฤษ มากตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก ส่วนเกมเสริมคณิตศาสตร์ เกมเสริมความรู้ทั่วไปทั่วไป และเกมเสริมวิทยาศาสตร์ มีนำเสนอไม่มากนัก ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก

4. เนื้อหาประเภทนิทาน

จากการสำรวจหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภทนิทานนำเสนอค่อนข้างน้อยมาก เมื่อเทียบกับเนื้อหาประเภทอื่นๆ ที่มีอยู่คือนิทานบันเทิง และนิทานที่มีคติสอนใจ ตามลำดับ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการเนื้อหาทุกประเภท ได้แก่ นิทานที่มีคติสอนใจ นิทานอิงประวัติศาสตร์ นิทานบันเทิง และนิทานวิทยาศาสตร์ ในระดับมาก

5. โฆษณา

จากการสำรวจหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ส่วนใหญ่มีโฆษณานำเสนอค่อนข้างน้อยมาก เรียงลำดับจากโฆษณาสถาบันการศึกษา ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือโฆษณาสินค้า โฆษณาบริการ โฆษณาสมัครงาน ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และสุดท้ายคือโฆษณาสถาบันวิชาชีพพิเศษน้อยที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก

6. การจัดหน้า

6.1 เนื้อที่

จากการสำรวจเนื้อที่หน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเนื้อที่หนึ่งหน้ามากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือเนื้อที่ครึ่งหน้า ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง สุดท้ายมีเนื้อที่สองหน้าน้อยที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก

6.2 สีหมึกพิมพ์

จากการสำรวจสีหมึกพิมพ์หน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยส่วนใหญ่ใช้หมึกพิมพ์สีขาว-ดำ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการหมึกพิมพ์สีธรรมชาติในระดับมาก

6.3 ตำแหน่งการวางชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจตำแหน่งการวางชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่วางตำแหน่งชื่อหน้าไว้ตรงกลาง ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมาวางตำแหน่งชื่อหน้าชิดขวา ชิดซ้าย ค่อนซ้าย ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และไม่มีฉบับใดเลยวางตำแหน่งชื่อหน้าค่อนขวา ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลางเช่นกัน

6.4 ตำแหน่งการวางชื่อกรอบ

จากการสำรวจตำแหน่งการวางชื่อกรอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่วางตำแหน่งชื่อกรอบไว้ตรงกลาง ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือวางตำแหน่งชื่อกรอบไว้ชิดซ้าย ซึ่งเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก อันดับต่อมาวางตำแหน่งชื่อกรอบแทรกอยู่ระหว่างเนื้อหา ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับน้อย และวางในตำแหน่งชิดขวา ก่อนซ้าย และก่อนขวา ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง

6.5 ลักษณะของเส้นกรอบ

จากการสำรวจลักษณะของ เส้นกรอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เส้นกรอบแบบเส้นหนา ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง รองลงมาใช้เส้นกรอบแบบเส้นบาง ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน อันดับต่อมาใช้เส้นกรอบแบบลวดลาย ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก ใช้เส้นกรอบแบบเส้นประ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง สุดท้ายใช้เส้นกรอบแบบเส้นกุ่มน้อยที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก

7. ตัวอักษร

7.1 แบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจแบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบอักษรประดิษฐ์มากที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง รองลงมาใช้แบบอักษรหัวกลม ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก ไม่มีฉบับใดเลยใช้แบบอักษรคัดลายมือ แบบอักษรมีเงา ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก และไม่มีฉบับใดเลยใช้แบบอักษรมีเชิง แบบอักษรตัวเขียน และแบบอักษรหัวตัด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง

7.2 รูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจรูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบกราฟิกประกอบตัวอักษรมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก รองลงมาใช้รูปแบบตัวอักษรสีบนพื้นขาว และตัวอักษรขาวบนพื้นสี ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก เช่นเดียวกัน

7.3 ขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 60 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก รองลงมา มีขนาด 36 พอยท์ และขนาด 150 พอยท์ ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง อันดับต่อมา มีขนาด 80 พอยท์ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก มีขนาด 14 พอยท์ และขนาด 120 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับน้อย และต้องการในระดับปานกลาง ตามลำดับ

7.4 แบบอักษรชื่อกรอบ

จากการสำรวจแบบอักษรชื่อกรอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบอักษรหัวกลม ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง รองลงมา ใช้แบบอักษรมีเงา แบบอักษรประดิษฐ์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก อันดับต่อมา ใช้แบบอักษรหัวตัด แบบอักษรมีเชิง แบบอักษรตัวเขียน ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง สุดท้ายใช้แบบอักษรคล้ายมีอน้อยที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก

7.5 รูปแบบชื่อกรอบ

จากการสำรวจรูปแบบของชื่อกรอบในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบกราฟิกประกอบตัวอักษรมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก รองลงมา ใช้รูปแบบตัวอักษรสีบนพื้นขาว และตัวอักษรขาวบนพื้นสี ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง

7.6 แบบตัวอักษรเนื้อเรื่อง

จากการสำรวจแบบตัวอักษรเนื้อเรื่องในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบตัวธรรมดา แบบตัวเขียน แบบตัวหนา และแบบตัวเอน ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการแบบอักษรดังกล่าวในระดับมาก

7.7 ขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่อง

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่องในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 12 พอยท์ และขนาด 11 พอยท์ ตามลำดับ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลางทั้งสองขนาด รองลงมา มีขนาด 10 พอยท์ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับน้อย อันดับต่อมา มีขนาด 14 พอยท์ และขนาด 16 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมากทั้งสองขนาด

และมีขนาด 9 พอยท์ ขนาด 18 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับน้อย และต้องการในระดับปานกลาง สุดท้ายมีขนาด 8 พอยท์ และ ขนาดใหญ่กว่า 18 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับน้อยทั้งสองขนาด

7.8 ขนาดความกว้างของคอลัมน์

จากการสำรวจขนาดความกว้างของคอลัมน์ในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 2.5 นิ้วมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมา มีขนาด 1.5 นิ้ว ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง อันดับต่อมา มีขนาด 3.5 นิ้ว ขนาด 4.5 นิ้ว ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก และต้องการในระดับปานกลาง ตามลำดับ สุดท้ายมีขนาดกว้างกว่า 4.5 นิ้วน้อยที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับน้อย เช่นกัน

7.9 ขนาดตัวอักษรค่าบรรยายภาพประกอบ

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรค่าบรรยายภาพประกอบ หน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 12 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก รองลงมา มีขนาด 16 พอยท์ และ 14 พอยท์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมากทั้งสองขนาด อันดับต่อมา มีขนาด 11 พอยท์ และขนาด 9 พอยท์ ซึ่งนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการในระดับน้อย ตามลำดับ

8. ภาพประกอบ

8.1 ประเภทของภาพประกอบ

จากการสำรวจประเภทของภาพประกอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพการ์ตูน และภาพวาด ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมากทั้งสามประเภท

8.2 สีของภาพประกอบ

จากการสำรวจสีของภาพประกอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ ขณะที่เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และมีความต้องการภาพสีในระดับมากที่สุด

8.3 ตำแหน่งการวางภาพประกอบ

จากการสำรวจตำแหน่งการวางภาพประกอบหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนพบว่า ส่วนใหญ่ วางภาพแบบอิสระมากที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง รองลงมาวางภาพอยู่ด้านบน วางภาพอยู่ด้านขวา วางภาพอยู่ด้านซ้าย ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก อันดับต่อมาวางภาพอยู่ด้านล่าง ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับปานกลาง วางตัวอักษรทับภาพ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับมาก และสุดท้ายวางภาพอยู่กลางน้อยที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการในระดับน้อย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในหน้าสำหรับ เด็ก และ เยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบัน และความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับ เนื้อหา และ รูปแบบการนำเสนอ ในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย มาวิเคราะห์ และอภิปรายแยกเป็น ด้านเนื้อหา และด้านรูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. ด้าน เนื้อหา

เนื้อหาประเภทสารคดีและคอลัมน์

จากการสำรวจหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่มี เนื้อหาด้านความรู้ทั่วไป/ เกร็ดความรู้มากที่สุด เนื่องจากหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนส่วนใหญ่จะนำเสนอ เนื้อหาในลักษณะที่หลากหลาย เป็น เรื่องปลุกย่อยนอกเหนือจากการนำเสนอข่าว ซึ่งเป็น เนื้อหาหลักของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ โดยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการ เนื้อหาประเภทความรู้ทั่วไป/ เกร็ดความรู้ ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาประเภทดังกล่าวมีสาระที่ไม่หนักจนเกินไป เหมาะกับความสนใจของเด็ก

นอกจากนี้ยังพบว่า หน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนนำเสนอ เนื้อหาด้านชีวิตสัตว์/สัตว์เลี้ยง เนื้อหาด้านภาษาต่างประเทศ และ เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มากตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เองก็มีความต้องการ เนื้อหาประเภทดังกล่าวในระดับมากเช่นกัน

จากการสอบถามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่ามีความต้องการ เนื้อหา แนะนำเกมคอมพิวเตอร์ เนื้อหาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื้อหาด้านกีฬา เนื้อหาด้านภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้านสุขภาพ เนื้อหาด้านภาษาไทย ตอบปัญหา

เนื้อหาด้านประวัติศาสตร์และประติບุคคล เนื้อหาด้านวิชาการ เนื้อหาด้านศิลปะวัฒนธรรม เนื้อหาด้านงานอดิเรกและประติษฐ์สิ่งของ และเนื้อหาด้วคนตรี ในระดับมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โมตรี เจริญศิลป์ (2518) ที่พบว่าเยาวชนต้องการให้มีเนื้อหา ในรูปสารคดีในหนังสือพิมพ์รายวันเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสารคดีวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ สุขภาพอนามัย และความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา แสง เกตุวนาวิจิตร (2538) พบว่า เนื้อหาประเภทความรู้ และสารคดี ที่นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ต้องการมาก คือ สารคดีเกี่ยวกับกีฬา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ไทย ประติษฐ์สิ่งของ และสารคดีเกี่ยวกับสุขภาพ และต้องการคอลัมน์ที่เกี่ยวกับตามตอบ เรื่องที่ผู้อ่านอยากรู้ รวมถึงเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ

แต่ทั้งนี้จากการสำรวจหน้าสำหรับ เด็กและเยาวชน พบว่า มีการนำเสนอเนื้อหาด้ว ที่เด็กต้องการในปริมาณน้อย โดยเฉพาะเนื้อหาด้วภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้วคนตรี และเนื้อหาด้วกีฬา ซึ่งอาจจะนำเสนอในลักษณะข้อความรู้ที่นอก เหนือจากการรายงานข่าว กีฬา และบันเทิง ซึ่งมีนำเสนออยู่ประจำในหน้าบันเทิง และหน้ากีฬา

จากข้อกระทงในแบบสอบถามที่ให้นัก เรียนระบุ เนื้อหาประเภทสารคดีและคอลัมน์อื่นๆ เพิ่มเติม พบว่า นักเรียนมีความต้องการ เรื่องสั้น นิยาย เบื้องหลังภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด ประวัติการฮอลลีวู้ด บันเทิงต่างประเทศ เพลงการ์ตูน และกีฬาต่างประเทศ ซึ่ง สอดคล้องกับความต้องการด้านเนื้อหาภาพยนตร์/บันเทิง เนื้อหาด้วคนตรี และเนื้อหา ด้วกีฬา ดังกล่าวข้างต้น

เนื้อหาประเภทการ์ตูน

จากการสำรวจหน้าสำหรับ เด็กและเยาวชน พบว่าส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภทการ์ตูน ขำขันมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก นอกจากนี้ยัง ต้องการเนื้อหาประเภทการ์ตูนความรู้ และการ์ตูนเรื่องในระดับมากเช่นกัน ขณะที่หน้า สำหรับ เด็กและเยาวชนนำเสนอเนื้อหาประเภทการ์ตูนความรู้ และการ์ตูนเรื่องในปริมาณ น้อย เมื่อเทียบกับการ์ตูนขำขัน

จากข้อกระทงในแบบสอบถามที่ให้นัก เรียนระบุ เนื้อหาประเภทการ์ตูนอื่น ๆ พบว่า มีความต้องการการ์ตูนกีฬา การ์ตูนสยองขวัญ การ์ตูนญี่ปุ่น การ์ตูนต่อสู้ การ์ตูน ประวัติ บุคคลสำคัญ การ์ตูนแนววิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการเนื้อหาการ์ตูนประเภท ต่างๆดังกล่าวข้างต้น

เนื้อหาประเภทเกม

จากการสำรวจหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่มีเนื้อหาประเภท เกม เสริมภาษาไทยมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมี

ความต้องการในระดับมาก นอกจากนี้ยังต้องการเนื้อหาประเภท เกมทดสอบเชาวน์ เกมเสริมความรู้ทั่วไป เกมเสริมวิทยาศาสตร์ เกมเสริมคณิตศาสตร์ และเกมเสริมภาษาอังกฤษในระดับมาก ขณะที่หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนนำเสนอเนื้อหาประเภท เกมต่างๆข้างต้นในปริมาณน้อย โดยเฉพาะเกมเสริมวิทยาศาสตร์

จากข้อกระทงในแบบสอบถามที่ให้นักเรียนระบุเนื้อหาประเภท เกมอื่นๆ พบว่า นักเรียนต้องการเกมทายคำฟังเพย เกมทายปัญหา เกมเสริมคอมพิวเตอร์ และเกมที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับเกร็ดประวัติศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการเนื้อหาประเภท เกมดังกล่าวข้างต้น

เนื้อหาประเภทนิทาน

จากการสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการเนื้อหาประเภทนิทานที่มีคติสอนใจ นิทานอิงประวัติศาสตร์ นิทานบันเทิง ในระดับมาก ขณะที่หน้าสำหรับเด็กและเยาวชน นำเสนอเนื้อหาประเภทนิทานในปริมาณน้อย และมีเพียงนิทานบันเทิง และนิทานที่มีคติสอนใจเท่านั้น

จากข้อกระทงในแบบสอบถามที่ให้นักเรียนระบุเนื้อหาประเภทนิทานอื่นๆ พบว่า นักเรียนต้องการ นิทานผจญภัย นิทานสองขวัญ นิทานขำขัน นิทานอีสป นิทานสุภาษิต ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการเนื้อหาประเภทนิทานดังกล่าวข้างต้น

โฆษณา

จากการสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีความต้องการโฆษณาสถานประกอบการศึกษา และโฆษณาสถาบันเรียนพิเศษในระดับมาก ขณะที่หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนมีโฆษณาในปริมาณน้อย สะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาในการจัดทำหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ยังอยู่ในเชิงผลประโยชน์ทางธุรกิจซึ่งมีรายได้หลักจากการขายเนื้อที่โฆษณา

จากข้อกระทงในแบบสอบถามที่ให้นักเรียนระบุโฆษณาอื่นๆ พบว่า มีความต้องการโฆษณาสถานที่เรียนคอมพิวเตอร์ โฆษณาสถานที่เรียนดนตรี โฆษณาภาพยนตร์ และการดูโฆษณาเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการโฆษณาประเภทดังกล่าวข้างต้น

2. ด้านรูปแบบ

เนื้อที่

จากการสำรวจหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พบว่าส่วนใหญ่มีเนื้อที่หนึ่งหน้า ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก นอกจากนี้ยังต้องการเนื้อที่สองหน้าในระดับมากเช่นกัน ขณะที่หนังสือพิมพ์เพียงไม่กี่ฉบับที่จัด

เนื้อหาหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชนจำนวนสองหน้า และส่วนใหญ่จะนำ เสนอพิเศษจำนวนสองหน้า เฉพาะวันอาทิตย์ เท่านั้น

สีหมึกพิมพ์

จากการสำรวจสีหมึกพิมพ์ของหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่าส่วนใหญ่ใช้สีหมึกพิมพ์ขาว-ดำ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการจัดทำต่ำกว่าการใช้หมึกพิมพ์สีธรรมชาติ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องการให้หน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน เป็นหมึกพิมพ์สีธรรมชาติในระดับมาก

ตำแหน่งการวางชื่อ

จากการสำรวจตำแหน่งการวางชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน และตำแหน่งการวางชื่อกรอบ พบว่า ส่วนใหญ่วางไว้ตรงกลางมากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก เนื่องจากตำแหน่งตรงกลางเป็นจุดที่เห็นเด่นชัด ดึงดูดความสนใจ และสะดวกต่อการอ่าน

ลักษณะของ เส้นกรอบ

จากการสำรวจลักษณะของ เส้นกรอบในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เส้นกรอบแบบ เส้นหนามากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการลักษณะเส้นกรอบแบบลวดลายในระดับมาก น่าจะเป็นเพราะเส้นกรอบแบบลวดลายมีความน่าสนใจ และสะดุดสายตา ช่วยให้เนื้อหาในกรอบมีความเด่นชัดมากกว่าการใช้ เส้นกรอบแบบที่มีลักษณะ เป็นเส้นตรงธรรมดา

แบบตัวอักษร

จากการสำรวจแบบอักษรชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบอักษรประดิษฐ์มากที่สุด ซึ่งแบบอักษรประดิษฐ์เป็นตัวอักษรที่สวยงาม น่าสนใจ ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการแบบอักษรคัดลายมือมากกว่า น่าจะเป็นเพราะแบบอักษรคัดลายมือมีความอ่อนช้อย เป็นระเบียบ และสวยงาม

จากการสำรวจแบบอักษรชื่อกรอบในหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้แบบหัวกลมมากที่สุด ซึ่งแบบอักษรหัวกลมเป็นตัวอักษรที่อ่านง่าย เป็นระเบียบ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการแบบอักษรชื่อกรอบแบบคัดลายมือในระดับมาก

และจากการสำรวจรูปแบบของชื่อหน้าสำหรับ เด็กและ เยาวชน และรูปแบบชื่อกรอบในหนังสือพิมพ์ รายวันภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบกราฟิกประกอบด้วยอักษร รมากที่สุด

ซึ่งตรงกับความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวมีความสวยงาม สะดุดตา แต่ทั้งนี้รูปแบบตัวอักษรสลับพื้นขาว และตัวอักษรขาวบนพื้นสีนักเรียนก็มีความต้องการในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ กฤษณพันธ์ (2528) พบว่า ตัวอักษรสลับพื้นขาวเป็นรูปแบบที่มีความง่ายในการอ่านสูงสุด และงานวิจัยของ ชนิดา แสงเกตวานาวิจิตร (2538) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ต้องการให้มีหัวข้อทั้ง 2 รูปแบบ คือแบบตัวอักษรสลับพื้นขาว และแบบตัวอักษรบนพื้นสี

ส่วนแบบตัวอักษรเนื้อเรื่องจากการสำรวจพบว่า หน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ใช้แบบตัวธรรมดา แบบตัวเขียน แบบตัวหนา และแบบตัวเอน ตามลำดับ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการแบบตัวอักษรดังกล่าวข้างต้นในระดับมาก ซึ่งปกติแล้วหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนจะใช้ตัวอักษรแบบตัวธรรมดาเป็นเนื้อหาหลัก และใช้ตัวอักษรแบบหนา และแบบตัวเอนในการเน้นข้อความให้มีความน่าสนใจ สะดุดตา ขณะที่ใช้ตัวอักษรแบบตัวเขียนในเนื้อหาประเภทการ์ตูน เป็นส่วนใหญ่

ขนาดตัวอักษร และคอสมัน

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรชื่อหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ตัวอักษรขนาด 60 พอยท์มากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก นอกจากนี้ยังต้องการตัวอักษรขนาด 80 พอยท์ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากขนาดตัวอักษรดังกล่าวไม่ใหญ่ และไม่เล็กจนเกินไป สะดวกต่อการอ่าน และดึงดูดความความสนใจ

จากการสำรวจขนาดตัวอักษรเนื้อเรื่อง และขนาดตัวอักษรคำบรรยายภาพประกอบ ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่มีขนาด 12 พอยท์มากที่สุด ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการขนาดตัวอักษร 14 พอยท์ และ 16 พอยท์ ในระดับมาก ซึ่งตัวอักษรทั้งสองขนาดดังกล่าวมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา แสงเกตวานาวิจิตร (2538) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครต้องการตัวอักษรเนื้อเรื่อง และคำบรรยายภาพขนาด 16 พอยท์

และจากการสำรวจขนาดความกว้างของคอสมันในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนพบว่า ส่วนใหญ่มีขนาดความกว้าง 2.5 นิ้ว ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก สอดคล้องกับที่ สนั่น ปัทมะทิน (2520) กล่าวว่า ถ้าบรรทัดที่สั้นเกินไปจะทำให้ผู้อ่านต้องหยุดกวาดสายต่าบ่อยครั้ง เพื่อกลับไปอ่านบรรทัดใหม่ หรือถ้ามีขนาดยาวเกินไป จะทำให้หลงบรรทัดได้ง่าย เป็นการรบกวน และทำให้อ่านหนังสือได้ช้าลง

ภาพประกอบ

จากการสำรวจประเภทของภาพประกอบ ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน พบว่า

ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก นอกจากนี้ยังต้องการภาพการ์ตูน และภาพวาดในระดับมากเช่นกัน

และจากการสำรวจสีของภาพประกอบ ในหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง แต่ต้องการภาพสีในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมิท (SMITH, 1966) กล่าวไว้ว่า ภาพประกอบควรเป็นภาพสี เพราะสีจะช่วยในการเรียนรู้ เพิ่มความสนใจ และให้ความเป็นจริงได้ดีกว่าภาพขาวดำ แต่ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายในการจัดทำจะสูงกว่าการใช้ภาพขาว-ดำมาก ซึ่งน่าจะเป็นเหตุผลสำคัญ ให้หน้าสำหรับเด็กและเยาวชน ในหนังสือพิมพ์รายวันใช้ภาพประกอบขาว-ดำ มากกว่าภาพสี

ส่วนตำแหน่งการวางภาพประกอบ จากการสำรวจพบว่าหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน วางตำแหน่งภาพประกอบแบบอิสระมากที่สุด ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับปานกลาง และต้องการให้วางภาพประกอบไว้ด้านบน ด้านซ้าย และด้านขวา ในระดับมาก ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวเป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจ เพราะผู้อ่านจะมองในส่วนนี้ก่อนส่วนอื่น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วส่วนบนด้านซ้าย และส่วนบนด้านขวาของหน้าจะเป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจ (สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้จัดทำหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ควรคำนึงถึงความต้องการของเด็ก เพื่อให้หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนมีคุณค่าทางการอ่าน อีกทั้งยังช่วยให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ในด้านต่อไปนี้

1.1 ในด้านเนื้อหา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการเนื้อหา ด้านความรู้ทั่วไป/ เกร็ดความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนะนำเกมคอมพิวเตอร์ ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านกีฬา ด้านภาพยนตร์/บันเทิง ด้านสุขภาพ ด้านภาษาไทย ตอนปัญหา ด้านประวัติศาสตร์และประวัติบุคคล ด้านวิชาการ ด้านชีวิตสัตว์/สัตว์เลี้ยง ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านงานอดิเรกและประติมากรรม และด้านดนตรีในระดับมาก โดยเฉพาะ เนื้อหาด้านภาพยนตร์/บันเทิง ด้านดนตรี และด้านกีฬา จากการสำรวจหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวันที่ตีพิมพ์อยู่ในปัจจุบันยังนำเสนอในปริมาณน้อยมาก

ส่วนเนื้อหาประเภทการ์ตูน นอกจากจะเสนอเนื้อหาการ์ตูนซ้ำกันแล้ว ควรเสนอเนื้อหาการ์ตูนความรู้เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการในระดับมาก และเนื้อหาประเภทเกมซึ่งเด็กมีความต้องการในระดับมาก ควรนำเสนอให้มีความหลากหลายรวมถึงเนื้อหาประเภทนิทานด้วยเช่นกัน สุดท้ายในด้านโฆษณา นักเรียนมี

ความต้องการโฆษณาสถาบันการศึกษา และสถาบันเรียนพิเศษในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นช่องทางในการหารายได้ เพื่อนำมาใช้จัดทำหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.2 ในด้านรูปแบบ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการเนื้อหาที่หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งหน้า และสองหน้า และใช้หมึกพิมพ์สีธรรมชาติ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการจัดทำมากกว่าการนำเสนอ เนื้อที่ครึ่งหน้าและใช้หมึกพิมพ์สีขาว-ดำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับว่าจะให้ความสำคัญกับการนำเสนอรูปแบบหน้าสำหรับเด็ก และเยาวชนให้ตรงกับความต้องการของเด็กมากน้อยเพียงไร ผู้รับผิดชอบในการจัดทำหน้าสำหรับเด็กและเยาวชนโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ หัวหน้าข่าวสตรีและเยาวชน ควรผลักดันให้ผู้บริหารระดับสูง ที่มีอำนาจตัดสินใจเห็นถึงความสำคัญในการจัดทำหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน

ในส่วนของตำแหน่งการวางชื่อ ลักษณะของเส้นกรอบ แบบตัวอักษร ขนาดตัวอักษร คอลัมน์ และภาพประกอบ ควรคำนึงถึงความต้องการของเด็กเป็นหลัก ซึ่งบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ควรให้ความสำคัญกับรายละเอียดปลีกย่อยดังกล่าว เพื่อให้หน้าสำหรับเด็กและเยาวชนมีความน่าสนใจ และมีประโยชน์ต่อผู้อ่านซึ่งอยู่ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาเนื้อหาและรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับ เด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์รายวัน ถ้าเป็นไปได้ควรจะมีการวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับ เพื่อจะได้ทราบถึงเนื้อหา และ รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับ เด็กและ เยาวชนทั้งหมดที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน

2.2 การวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับ เด็กและ เยาวชน ควรจะมีการทดลองศึกษากับสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น นิตยสาร หนังสือการ์ตูน เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาและรูปแบบที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ๆ และอาจนำมาศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาและรูปแบบระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยกันได้

2.3 การเปรียบเทียบความต้องการของผู้อ่านที่เป็น เด็กและ เยาวชน กับ วัตถุประสงค์ในการจัดทำหน้าสำหรับเด็กและ เยาวชนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ จะช่วยให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสารได้ดียิ่งขึ้น สามารถจะทราบได้ถึงผลสัมฤทธิ์ของการอ่านได้ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

2.4 ศึกษาการนำเสนอเนื้อหา และรูปแบบ หน้าสำหรับเด็กและ เยาวชนที่ต่างกันว่ามีผลต่อความต้องการที่แตกต่างกันของเด็กหรือไม่ เพียงใด โดยการออกแบบการนำเสนอเนื้อหา และ รูปแบบหน้าสำหรับเด็กและ เยาวชนให้มีความหลากหลายมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทดลอง